

N:o 23.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, med förslag till ändrad lydelse af 2 § 4:o och 3 § 10:o tryckfrihetsförordningen; gifven Stockholms slott den 31 januari 1896.

Under återopande af bifogade i statsrådet förda protokoll, vill Kongl. Maj:t härmed till Riksdagens pröfning i grundlagsenlig ordning framlägga följande förslag till ändrad lydelse af 2 § 4:o och 3 § 10:o tryckfrihetsförordningen.

§ 2.

4:o. I grund — — — som helst.

Vid föregående tillåtelse skola följande undantag ovägerligen iakttagas:

Att protokoll — — — uppenbara.

Att ej några — — — femtio riksdaler.

Att sådana handlingar rörande försvarsverket, hvilkas kungörande kan medföra våda för rikets säkerhet, och om hvilka Konungen förordnat, att de skola hållas hemliga, icke må utlemnas eller i tryck offentliggöras. Den häremot bryter, straffes med fängelse från och med en månad till och med två år eller i ringare fall med böter från och med trettio tre riksdaler sexton skillingar till och med tre hundratrettio tre riksdaler sexton skillingar, och skriften konfiskeras.

Att, i hvad — — — femtio riksdaler.

Det skall ock — — — sexton skillingar.

Att protokoll — — — sexton skillingar.

Att ingen må tillätas att, i andra fall än allmänna lagen och nu gällande författningar utstaka, meddela eller till tryck utlemna utdrag

af kyrkoböcker eller af andra själavården och kyrkodisciplinen rörande handlingar, i afseende på enskilda personers lefverne och seder, såvidt de lända dem till skada eller förklenande; och att ej heller utdrag af det i riket inrättade straffregister må meddelas i andra fall, än gällande författning utstakar. Den häremot bryter, böte trettiotre riksdaler sexton skillingar.

Att sådant — — — hufvudsaken.

I öfrigt — — — stadgadt är.

§ 3.

10:o. Allt kungörande i tryck af hvad som hörer till statens å färde varande underhandlingar med främmande magter, eller eljest af Konungens, i sammanhang med dem, tillärnade beslut och afsigter, samt dess ministrars, råds och sändebuds värf, om det ej sker med regeringens tillstånd, eller med officiel tillåtelse; förbrytelsen straffes enligt allmän lag, och skriften konfiskeras; och

kungörande i tryck, under krigstid eller vid krigsfara, sedan Konungen deremot meddelat förbud, af underrättelser om krigsmagtens ställning eller rörelser eller om andra åtgärder eller anstalter för försvaret. Den häremot bryter, straffes efter allmän lag, om gerningen är i den med straff belagd, men eljest med fängelse från och med en månad till och med två år eller i ringare fall med böter från och med trettiotre riksdaler sexton skillingar till och med trehundra trettiotre riksdaler sexton skillingar, och skriften konfiskeras.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Aug. Östergren.

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet in-
för Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
fredagen den 31 januari 1896,*

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve DOUGLAS,
Statsråden: friherre ÅKERHIELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre RAPPE,
CHRISTERSON,
WERSÄLL.

Chefen för justitiedepartementet statsrådet Östergren anförde i underdånighet:

Inför Eders Kongl. Maj:t får jag härmed underdånigst anmäla två särskilda framställningar om tillägg till gällande tryckfrihetsförordning, hvilka framställningar synas mig böra föranleda, att förslag i ämnet förelägges Riksdagen.

I underdånig skrifvelse den 21 sistlidne november har t. f. chefen för generalstaben anfört, att i tryckfrihetsförordningen lagligt skydd saknades mot offentliggörandet såväl af mobiliseringsplaner och liknande försvarsverket rörande handlingar som ock, vid krigsfara eller under krigstid, af underrättelser om krigsmagtens ställning eller rörelser eller om andra åtgärder eller anstalter för försvaret, hvilkas kungörande

kunde medföra våda för rikets säkerhet, och att det vore så mycket mera beklagligt, att denna brist i lagstiftningen icke för länge sedan blifvit afhulpen, som hemlighållandet redan under fredstid af den del utaf krigsförberedelserna, hvilken kunde innefattas under benämningarna mobiliseringsplaner och liknande försvarsverket rörande handlingar, vore en åtgärd så naturlig och nödvändig, att den måst anbefallas och vidtagas, oaktadt gällande grundlag deråt ej gifve stöd; och har t. f. chefen för generalstaben förty gjort framställning derom, att erforderliga bestämmelser i berörda hänseenden måtte införas i tryckfrihetsförordningen.

Den sålunda begärda lagstiftningsåtgärden har redan tillföre varit ifrågasatt.

I det förslag till tryckfrihetslag, som genom nådig proposition framlades för 1887 års i januari sammanträdande Riksdag, föreslogs *dels* att, om Konungen förordnat, att vissa handlingar rörande försvarsverket, hvilkas kungörande kunde medföra våda för rikets säkerhet, skulle hållas hemliga, sådana handlingar icke finge utlemnas eller i tryck offentliggöras, *dels* att, om Konungen vid krigsfara eller under krigstid genom offentlig kungörelse förbjudit meddelande åt allmänheten af underrättelser om krigsmagtens ställning eller rörelser eller om andra åtgärder eller anstalter för försvaret, sådana underrättelser icke finge i tryck offentliggöras, *dels* att öfverträdelse af hvad sålunda vore stadgadt skulle bestraffas med böter från och med 25 till och med 500 kronor eller fängelse från och med en månad till och med 2 år. Detta förslag blef som bekant i anseende till Riksdagens upplösning icke af Riksdagen behandladt.

Sedermera väcktes vid 1893 års riksdag af enskild motionär förslag om tillägg *dels* till § 2 mom. 4 af gällande tryckfrihetsförordning af innehåll, att mobiliseringsplaner och dithörande handlingar rörande försvarsverket, hvilkas kungörande Konungen funne kunna medföra våda för rikets försvar och säkerhet och därför böra hållas hemliga, icke finge utlemnas, och att, om sådana handlingar i tryck kungjordes, utgifvaren skulle straffas med fängelse i högst 2 år; *dels* ock till § 10 mom. samma förordning i syfte att såsom missbruk af tryckfriheten skulle anses allt kungörande i tryck af hvad som i krigstid för fienden uppenbarade krigsmagtens ställning eller rörelser eller något rådslag eller beslut derom, och att dylik förbrytelse skulle bestraffas enligt allmän lag samt skriften konfiskeras.

I det utlåtande, som konstitutionsutskottet afgaf i anledning af sistberörda förslag, anförde utskottet, att, då såsom undantag från den

i tryckfrihetsförordningen gifna regel, att det skall vara en hvar tillåtet att i tryck utgifva allmänna handlingar, vore stadgadt, att protokoll hållna hos Konungen i ministeriella ärenden och kommandomål eller statsrådets protokoll och handlingar icke kunde före 50 år efter protokollets eller handlingens datum till tryckning befordras eller utan vederbörandes tillstånd utbekommas, borde det, enligt utskottets uppfattning, icke råda någon tvekan derom, att mobiliseringsplaner och dithörande handlingar, å hvilka fastställelse af Kongl. Maj:t meddelats, vore i tryckfrihetsförordningen skyddade mot obehörigt offentliggörande. Deremot och särskildt med hänsyn till föreskriften i samma förordning att alla handlingar, hvilkas offentliggörande ej blifvit i förordningen uttryckligen förbjudet, kunde i tryck utgifvas, vore det tvifvelaktigt, huruvida förslag till mobiliseringsplaner eller förarbeten dertill eller sådana handlingar, som möjligen upprättades till fullständigande af förut uppgjorda planer, kunde, innan vederbörlig fastställelse derå kommit, undandragas allmänhetens kännedom. Utskottet funne förty en lagstiftningsåtgärd i ändamål att i nämnda afseende förtydliga tryckfrihetsförordningens bestämmelser vara både behöflig och gänelig.

Olika meningar hade emellertid — anförde utskottet vidare — inom utskottet yppats dels derom, huru det skydd mot obehörigt offentliggörande, som åt ifrågavarande handlingar skulle beredas, lämpligast borde komma till stånd och i tryckfrihetsförordningen uttryckas, dels ock beträffande det ansvar, som borde följa å ett dylikt offentliggörande. Under det en mening velat stadga, att mobiliseringsplaner och dithörande handlingar ej någonsin finge utan Konungens tillstånd utlemnas, äfvensom ansett, att å offentliggörandet i tryck af sådana handlingar, när de skulle hållas hemliga, ej borde följa mindre straff än fängelse, så hade en annan åsigt velat göra gällande, att utlemnande af mobiliseringsplaner och till grund för dem ligande handlingar skulle kunna förvägras endast i det fall, att deras offentliggörande blifvit, såsom för rikets säkerhet vådligt, genom förordnande af Konungen i statsrådet förbjudet; och borde enligt sistnämnda åsigt öfverträdan af detta förbud kunna, der omständigheterna ej vore synnerligen försvärande, få umgällas med böter.

Beträffande det föreslagna tillägget till § 3 mom. 10 tryckfrihetsförordningen hade inom utskottet erkänts vigten af ett lagstadgande, egnadt att förekomma meddelande i tryck under krigstid af under rättelser om krigsmagtens ställning eller rörelser eller om andra åtgärder för försvaret. Men äfven i afseende å detta stadgandes affattning hade meningsskiljaktighet inom utskottet uppstått. En mening hade velat

till 10 momentets nuvarande lydelse foga ett tillägg af innehåll, att hvad som i samma mom. stadgats äfven skulle gälla för det fall, att någon under krigstid i tryck kungjorde hvad som för fienden uppenbarade krigsmagtens ställning eller rörelser eller något rådslag eller beslut derom, hvarigenom tryckfrihetsförordningens bestämmelse i förevarande hänseende ansågs komma i full öfverensstämmelse med stadgandet i 8 kap. 9 § strafflagen. En annan mening åter hade i nära öfverensstämmelse med den grundsats, som i tyska presslagen fått sitt uttryck, velat åt det ifrågasatta stadgandet gifva den affattning, att meddelande i tryck af underrättelser om krigsmagtens ställning eller rörelser eller om andra åtgärder för försvaret skulle allenast i det fall anses såsom missbruk af tryckfriheten, att Konungen vid krigsfara eller under krig genom kungörelse förbjudit sådana underrättelsers offentliggörande; och skulle för öfverträdelse af detta förbud stadgas särskildt straff, som dock ej borde bestämmas svårare än böter eller fängelse.

Till följd af dessa meningsskiljaktigheter, hvilka icke kunnat med hvarandra sammanjemkas, hade det — meddelar utskottet slutligen — icke lyckats utskottet att utarbete ett ändringsförslag af den beskaffenhet, att utskottet kunnat ega förhoppning att detsamma skulle vinna Riksdagens bifall, hvadan och då utskottet antog, att, derest Kongl. Maj:t skulle finna frågan vara af sådan vigt, att den borde utan samband med de andra förändringar af tryckfrihetsförordningen, som kunde vara önskvärda, göras till föremål för särskild lagstiftning, framställning derom från Kongl. Maj:t vore att förvänta till annan Riksdag, utskottet hemstälde att motionen icke måtte vinna Riksdagens bifall.

Då ärendet sedermera förekom till behandling i Riksdagens kamrar erkändes visserligen behovet och önskvärheten af en lagstiftning i ifrågavarande hänseenden, hvadan ock Första Kammaren återremitterade ärendet till förnyad behandling af utskottet; men, då andra kamraren biföll utskottets hemställan, kom frågan att förfalla.

T. f. chefen för generalstaben har i sin nu anmälda underdåniga framställning anställt jemförelse mellan de bestämmelser i ifrågavarande hänseende, som föreslagits i den till 1887 års Riksdag aflåtna nådiga proposition och i motionen vid 1893 års riksdag och dervid, beträffande först skydd mot obehörigt offentliggörande af vissa försvarsverket rörande handlingar, erinrat, att uttrycket i motionen »mobiliseringsplaner och dithörande handlingar» icke vore uttömmande, i det vissa handlingar, som strängt taget icke kunde räknas till vare sig »mobiliseringsplaner» eller »dithörande handlingar», dock borde hållas hemliga såsom exempelvis de på en allmän försvarsplan grundade och

enligt olika förutsättningar redan i fred upprättade planerna för härens strategiska uppmarsch, hvilkas genomförande berörde många olika myndigheter. Ur denna synpunkt och då det icke kunde vara annat än förmanligt att laglig form gäfves åt handläggningen af samtliga de ärenden, hvilka måste hållas hemliga, har t. f. chefen för generalstaben ansett företräde böra gifvas åt den affattning, som förekommer i 1887 års förslag.

Jemväl beträffande förbudet mot offentliggörande i visst fall af underrättelser om krigsmagtens ställning och rörelser m. m. har t. f. chefen för generalstaben anslutit sig till 1887 års förslag. Att, såsom i motionen till 1893 års riksdag föreslagits, stadga dylikt förbud allenast i krigstid, innebure en påtaglig lucka, i det derigenom krigsmagtens ställning och rörelser m. m. icke komme att åtnjuta skydd mot offentliggörande före krigsförklaring, hvaremot denna lucka fylles genom det i 1887 års förslag använda uttrycket »vid krigsfara eller under krigstid». Vidare skulle enligt motionen förbudet afse endast underrättelser om »krigsmagtens ställning eller rörelser eller något rådslag eller beslut derom», under det 1887 års förslag genom uttrycket »krigsmagtens ställning eller rörelser eller om andra åtgärder eller anstalter för försvaret» i erforderlig grad utvidgade det område, som förbudet komme att gälla.

T. f. chefen för generalstaben har, med hänsyn till hvad han sålunda anfört, hemställt, att till tryckfrihetsförordningen måtte göras två så lydande tillägg, nemligen:

i § 2 mom. 4:

»att sådana handlingar rörande försvarsverket, hvilkas kungörande kan medföra våda för rikets säkerhet och hvilka Konungen därför förordnat skola hållas hemliga, icke må utlemnas eller i tryck offentliggöras. Öfverträdelse häremot straffes med fängelse från och med en månad till och med två år eller i lindrigare fall med böter från och med 25 till och med 500 kronor, hvarjemte skriften konfiskeras»;

och i § 3 mom. 10:

»Har Konungen vid krigsfara eller under krigstid genom offentlig kungörelse förbjudit meddelande åt allmänheten af underrättelser om krigsmagtens ställning eller rörelser eller om andra åtgärder eller anstalter för försvaret, må sådana underrättelser icke i tryck offentliggöras. Öfverträdelse häremot straffes med fängelse från och med en månad till och med två år eller i lindrigare fall med böter från och med 25 till och med 500 kronor, hvarjemte skriften konfiskeras.»

Vid öfvervägande af de sålunda framkomna förslag till lagstiftning i ifrågavarande hänseenden och de i anledning deraf afgifna yttranden, anser jag mig till en början böra erinra, att, äfven om, såsom konstitutionsutskottet vid 1893 års riksdag antagit, mobiliseringsplaner och dithörande handlingar, å hvilka fastställelse af Kongl. Maj:t meddelats, kunna anses vara enligt gällande tryckfrihetsförordning skyddade mot obehörigt offentliggörande, sådant skydd i allt fall icke förefinnes för andra dylika handlingar, än som intagits i eller fogats som bilaga vid protokollet, liksom ej heller för de på Kongl. Maj:ts beslut i ärendet grundade expeditioner, hvilka, så snart de utgått till vederbörande myndigheter, enligt nu gällande lag lära vara för en hvar tillgängliga. Behovvet af den ifrågasatta lagstiftningsåtgärden torde således vara obestridligt.

Hvad angår den affattning, som bör gifvas åt de erforderliga stadgandena, anser jag mig böra i hufvudsak biträda t. f. chefens för generalstaben förslag.

Det synes mig alltså böra åt Konungen öfverlemnas att bestämma hvilka försvarsverket rörande handlingar, som böra hållas hemliga, helst det svåriligen lärer vara möjligt att inom den trånga ramen af ett grundlagsbud nöjaktigt angifva samma handlingar, så att å ena sidan sådana icke undanhållas offentligheten, hvilka kunna utan skada offentliggöras, och å andra sidan handlingar, hvilkas hemlighållande är af vigt för rikets säkerhet, icke varda på grund af ett ofullständigt grundlagsstadgande delgifna allmänheten. Beträffande det ansvar, som bör följa å obehörigt offentliggörande i tryck af handling, som sålunda bör hållas hemlig, synes mig visserligen med hänsyn till förbrytelsens farlighet ansvaret i regel ej böra sättas lägre än fängelse, men, som i vissa fall den offentliggjorda handlingen kan vara af underordnad vigt eller förbrytelsen i öfrigt vara jembförelsevis obetydlig, synes mig i dylika ringare fall förbrytelsen böra få umgällas med böter.

Hvad derefter angår offentliggörande i visst fall af underrättelser om krigsmagtens ställning och rörelser m. m. synes mig t. f. chefen för generalstaben hafva anført tillfyllestgörande skäl därför, att dylikt offentliggörande bör vara förbjudet vid krigsfara såväl som under krigstid och afse ej blott krigsmagtens ställning eller rörelser utan ock andra åtgärder eller anstalter för försvaret. Att Konungen bestämmer när förbudet skall träda i tillämpning, är uppenbarligen nödigt, då förbudet skall gälla äfven vid krigsfara, och innebär dessutom en afsevärd fördel så till vida, som i sammanhang dermed jemväl kunna gifvas närmare föreskrifter, hvilka möjliggöra underrättelsers meddelande så

snart och i den mån sådant kan ske utan men för försvarsverket. I fråga om det ansvar, som bör följa å öfverträdelse af omförmälta förbud, torde skilnad böra göras mellan det fall, då en underrättelse af ifrågasvarande slag blifvit offentliggjord i uppsåt att derigenom för fienden uppenbara krigsmagtens ställning eller rörelser eller något rådslag eller beslut derom, och det fall då dylikt förrådiskt uppsåt icke föreligger, utan offentliggörandet skett allenast i syfte att åt allmänheten inom fosterlandet lemna meddelanden om landets försvarsverk. I förra fallet finnes uppenbarligen ingen anledning att för brottet, därför att det föröfvats medelst tryckt skrift, stadga mindre ansvar än som i 8 kap. allmänna strafflagen finnes för samma brott, på annat sätt begånget, bestämdt; i senare fallet åter torde visserligen förbrytelsens farlighet för riket betinga, att den i regel belägges med urbota straff, men detta straff dock kunna stanna vid fängelse, hvarjemte äfven här i ringare fall bötesansvar bör kunna anses tillfyllest.

Den andra af ofvan omförmälta underdåniga framställningar angående ändring i tryckfrihetsförordningen har blifvit gjord af den utaf Eders Kongl. Maj:t den 11 september 1891 tillsatta komité för utarbetande af föreskrifter till beredande af upplysningar angående dömde förbrytare m. m.

I det underdåniga betänkande, som denna komité den 30 september 1892 afgifvit, har komitén förmält sig anse lämpligaste sättet att bereda domstolar och andra myndigheter upplysningar rörande dömde förbrytare vara, att för ändamålet inom justitiedepartementet inrättades ett särskildt straffregister, innehållande uppgifter angående dem, som genom utslag af rikets domstolar blifvit dömda till straffarbete eller fängelse eller för snatteri till böter, hvarjemte registret äfven skulle innehålla uppgifter angående dem, som blifvit ställda under framtiden för gröfre brott; och har komitén jemväl öfverlemnadt uppgjort förslag till »förordning angående straffregister», hvilket förslag, för att redan nu komma till Riksdagens kännedom, [»]torde få såsom bilaga fogas till detta protokoll.

Angående straffregistret har komitén ansett det vara af synnerlig vigt, att de deri ingående straffuppgifterna icke varda tillgängliga för den stora allmänheten, hvadan ock i 15 § af omförmälta författningsförslag intagits bestämmelser angående de fall, i hvilka utdrag af registret borde få utbekommas.

För att dylikt skydd skall kunna åt straffregistret beredas erfordras emellertid — enligt hvad komitén påvisat — att gällande tryckfrihetsförordning undergår någon ändring, i hvilket afseende komitén föreslagit, att till den i 2 § 4 mom. tryckfrihetsförordningen nu förekommande bestämmelse att ingen må tillåtas att i andra fall, än allmänna lagen och nu gällande författningar utstaka, meddela eller till tryck utlemna utdrag af kyrkoböcker eller af andra själavården och kyrkodisciplinen rörande handlingar, i afseende på enskilda personers lefverne och seder, såvidt de lända dem till skada eller förklenande, måtte fogas ett tillägg derom, att ej heller utdrag af det i justitiedepartementet inrättade straffregister må meddelas i andra fall än gällande författning utstakar.

I afseende på detta förslag anför komitén vidare, att förbudet mot utlemnande af utdrag ur kyrkoböckerna eller af andra själavården och kyrkodisciplinen rörande handlingar i afseende på enskilda personers lefverne och seder vore inskränkt till sådana fall, då utdragen skulle lända de enskilda till skada eller förklenande. Blefve enahanda inskränkning gällande i fråga om utdrag af registret, skulle deraf följa, att från registret finge utgifvas intyg derom, att angående viss uppgifven person icke förekomme någon anteckning i straffregistret, så snart förhållandet verkligen vore sådant. Beträffande den, som vid sökande af anställning eller eljest vid påfordran icke kunde förete dylikt intyg, skulle åter dragas den slutsats, att han blifvit för brott dömd; och på detta sätt skulle i verkligheten hafva tillskapats en ny art frejdebetyg, som i icke ringa mån kunde motverka hvad man åsyftat att vinna med de påbudna inskränkningarna i prestbetygens innehåll. Af sådan anledning hade komiten ansett förbud mot meddelande af utdrag ur straffregistret icke, såsom förbudet mot utlemnande af utdrag ur kyrkoböcker och dylika handlingar, böra göras beroende derpå, huruvida upplysningarna voro för den efterfrågade personen gynsamma eller icke.

Vid öfvervägande af komiténs förslag till förordning angående straffregister har jag funnit detsamma vara egnadt att läggas till grund för blifvande bestämmelser i ämnet. Jag är äfven ense med komiterade derutinnan, att, om ett straffregister varder inrättadt, det jemväl bör vara skyddadt mot obehörigt offentliggörande.

Då detta skydd icke kan åstadkommas i annan ordning än som för grundlagsändring finnes stadgad, synes mig angeläget vara att redan nu förslag till dylik grundlagsändring föreläggas Riksdagen.

I afseende på grundlagsändringens beskaffenhet synes mig komi-

terades förslag vara lämpligt; dock torde det icke vara nödigt att i grundlag fastslå, att straffregistret skall föras i justitiedepartementet, utan möjlighet lemnas öppen att, i händelse så skulle finnas lämpligare, förlägga registret äfven till annan myndighet. Det synes mig alltså böra såsom tillägg till ofvanberörda föreskrift i tryckfrihetsförordningen stadgas, att utdrag af det i riket inrättade straffregister icke må meddelas i andra fall än gällande författning utstakar.

Med anledning af hvad jag sålunda anfört, har jag låtit utarbета förslag till ändrad lydelse af 2 § 4:o och 3 § 10:o tryckfrihetsförordningen, och hemställer jag underdånigst, att Eders Kongl. Maj:t, med godkännande af detta förslag, täcktes till Riksdagens antagande framlägga detsamma.

Statsrådets öfriga ledamöter instämde i hvad föredraganden sålunda hemställt;

och behagade Hans Maj:t Konungen härtill lemna bifall samt förordna, att det anmälda förslaget skulle till Riksdagens pröfning i grundlagsenlig ordning framläggas medelst nådig proposition af den lydelse, bilagan litt. B. vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:

Aug. von Hartmansdorff.

Förslag

till

Förordning angående straffregister.

1 §.

I justitiedepartementet skall, till upplysning för vederbörande myndigheter, finnas straffregister, innehållande sådana uppgifter, om hvilka i denna förordning förmäles, angående dem, som genom utslag af rikets domstolar blifvit dömda till straffarbete eller fängelse eller, för_snatteri, till böter.

Registret skall derjemte innehålla uppgifter angående dem, som blifvit stälda under framtiden för gröfre brott.

2 §.

Uppgift till registret (straffuppgift) lemnas från domstolarne särskildt för en hvar, om hvilken blifvit så dömdt, som i 1 § sägs.

3 §.

I straffuppgift från underdomstol upptages

1) den dömdes familjenamn jemte möjligen använda andra tillnamn eller binamn och samtliga förnamnen, med iakttagande att familjenamnet skrives med större stil, än den öfriga texten; att i fråga om qvinna, som är eller varit gift, födelsenamnet antecknas främst med tillägg inom parentes af mannens fullständiga namn; samt att af förnamnen tilltalsnamnet understrykes;

2) föräldrarnes namn och yrke;

3) den dömdes födelsetid [år, månad och dag] samt födelseort;

4) befattning eller yrke samt civilstånd;

5) kyrkoskrifningsort;

- 6) domstolen äfvensom utslagets dag och nummer i domboken;
- 7) brott, hvarför den lagförde blifvit dömd till ansvar eller stäld under framtiden, tillämpade lagrum samt ådömdt straff, så ock annan påföljd enligt strafflagen.

Har i utslag, hvarigenom någon blifvit dömd till straffarbete eller fängelse, tillika meddelats bestämmelser rörande förvandling af böter till frihetsstraff, uppgifvas samtliga straffen, ändå att böterna ålagts för annan förseelse än snatteri.

Saknas upplysning rörande någon omständighet, hvarom uppgift bort lemnas, eller förefinnes i något fall ovisshet om uppgiftens tillförlitlighet, skall sådant å behörigt ställe anmärkas.

4 §.

Sådan straffuppgift, hvarom i 3 § förmåles, skall från hofrätt meddelas i fall, der hofrätten omedelbarligen dömt, så ock der, i besvär- eller underställningsmål, någon, om hvilken straffuppgift icke af underdomstolens beslut påkallats, blifvit af hofrätten dömd på sätt i 1 § sägs.

5 §.

I besvär- och underställningsmål, der underdomstols utslag är af innehåll, som i 1 § är sagdt, meddelas från hofrätt straffuppgift, upptagande

- 1) den dömdes familjenamn och förnamn;
- 2) domstol, som meddelat det öfverklagade eller underställda utslaget;
- 3) dag, då detta utslag meddelats;
- 4) brott, i fråga hvarom talan blifvit fullföljd eller underställning egt rum, så ock, med angifvande af lagrum, straff jemte annan påföljd, hvar till för samma brott blifvit af underdomstolen dömdt;
- 5) af hvilken eller hvilka besvär anförts;
- 6) dag, då utslag gifvits af den domstol, från hvilken uppgiften lemnas;
- 7) målets utgång enligt sistnämnda utslag.

6 §.

I mål, i hvilka Kongl. Maj:t dömt, lemnas från nedre justitierevisionen straffuppgifter i enlighet med de beträffande hofrätt gifna be-

stämmelser; och skall i fall, der Kongl. Maj:t af nåd efterskänkt eller mildrat straff, som i 1 § omförmäles, eller beviljat eftergift i ådömd påföljd enligt strafflagen, jemväl derom meddelas underrättelse.

Från kammarrätten skall straffuppgift ock lemnas, der enligt de i denna förordning stadgade grunder anledning dertill förekommer.

7 §.

Uppgift, som afses i 3 §, affattas i enlighet med bilagda formulär A; uppgift, hvarom förmäles i 5 §, affattas enligt formuläret B. Den förre benämnes *straffuppgift A*, den senare *straffuppgift B*.

I fråga om tillägg till dessa straffuppgifter, i ändamål att desamma tillika må kunna tjena såsom uppgifter för rättsstatistiken, gäller hvad derom särskildt förordnas.

8 §.

De från domstolarne till registret ingående straffuppgifter, hvilka böra utskrifvas på likformiga blanketter af starkt papper, skola till bestrykande af uppgifternas öfverensstämmelse med protokoll eller utslag underskrifvas af vederbörande domare eller tjensteman, som utslaget expedierande åligger.

Straffuppgift insändes inom fjorton dagar efter utslaget afkunnande, men, der utslaget icke muntligen afkunnats, inom samma tid från utgifvandet.

Rörande dagen, då uppgift afsändes, göres anteckning, vid underdomstol i brädden af det protokoll, hvari utslaget är intaget, samt vid öfverdomstol och hos nedre justitierevisionen å konceptutslaget.

9 §.

I justitiedepartementet skola straffuppgifterna A, ordnade på grund af familjenamnens begynnelsebokstäfver, förvaras i skåp (registerskåp) med särskilda fack efter bokstafsföljden.

Förekomma flera uppgifter af detta slag om samma person under samma familjenamn, förvaras uppgifterna tillhopa inom ett omslag, å hvilket tecknas familjenamnet jemte förnamn och födelsetid.

Finnes enligt straffuppgift någon hafva, utom det ursprungliga familjenamnet, använt andra tillnamn, inskrifves hvarje sådant tillnamn å särskild blankett med tillägg af förnamn och födelsetid samt hänvis-

ning till hufvuduppgiften; och skola dessa blanketter i facken inläggas efter de inskrifna tillnamnens begynnelsebokstäfver.

10 §.

Ur straffuppgift B skall, ofördröjligen efter det sådan uppgift till registret inkommit, göras kortfattad anteckning å straffuppgift A om namnet å den myndighet, som sist dömt, utslagets dag och målets utgång.

Straffuppgift B inlägges i särskildt, för dylika uppgifter afsedt registerskåp, i hvilket uppgifterna förvaras i enahanda ordning, som i fråga om straffuppgift A här ofvan föreskrifvits.

11 §.

Med ledning af förteckningar, som fångvårdsstyrelsen har att hvarje månad för den närmast föregående månaden till registret öfverlemna, skall å straffuppgift A beträffande dels dem, som på grund af domstols utslag äro förlustiga medborgerligt förtroende intill dess viss i utslaget utsatt tid förflutit från det de efter utståndet straff frigifvits, dels ock dem, som äro dömda till fängelse för stöld eller snatteri, antecknas dagen, då en hvar, efter att hafva undergått det honom genom utslaget ådömda straff, blifvit från straffanstalt frigifven.

12 §.

Hvarje anteckning, som göres å straffuppgift sedan den till registret inkommit, skall verkställas med rödt bläck samt till riktigheten af vederbörande bestyrkas.

13 §.

Straffuppgift afskiljes ur registret:

a) derest den, om hvilken uppgiften meddelats, enligt vunnen upplysning genom laga kraft egande utslag blifvit frikänd eller ock ansetts skyldig allenast till ansvar af den beskaffenhet, att registret icke enligt 1 § skall derom innehålla uppgift;

b) då den, som afses i uppgiften, veterligen afidit eller 90 år förflutit från hans uppgifna födelseår.

Det åligger fångvårdsstyrelsen att hvarje år inom mars månads

utgång till registret öfverlemnade förteckning å de i straff- och tvångsarbetsanstalterna intagna personer, som under näst föregående året aflidit.

14 §.

Öfver de till registret hörande straffuppgifterna A skola föras anteckningar, utvisande för hvarje särskildt fack i registerskåpen antalet af de straffuppgifter, som skola finnas i facket förvarade.

Registerskåp skall hållas under den vård, att obehörigt tillträde dertill förebygges.

15 §.

Utdrag af registret meddelas, då framställning derom göres af Konungens befallningshafvande, domstol, allmän åklagare eller annan myndighet, den der enligt lag eger förordna om häkte å person, hvilken hålles misstänkt för brott; så ock på begäran af fångvårdsstyrelsen.

Till andra myndigheter, än nu är sagdt, skall registerutdrag lemnas, der sådant blifvit begärdt för visst ändamål, som af chefen för justitiedepartementet godkännes.

Begäran om registerutdrag göres skriftligen å särskild blankett (formulär C); dock att sådan framställning må i brådskande fall ske genom telegram.

16 §.

Registerutdrag skrives på den blankett, hvarå utdraget blifvit begärdt. Är begäran gjord i telegram, skola de i telegrammet lemnade uppgifter inskrivas på vederbörligt ställe å den blankett, som för registerutdraget användes.

Registerutdrag skall afsändas genast eller sist dagen efter det begäran om detsamma inkommit.

Jemte det skriftliga utdraget må, på begäran, telegrafiskt meddelande ur registret lemnas, derest betalning för telegramkostnaden blifvit erlagd.

17 §.

I fråga om meddelanden från och till utländska myndigheter rörande gifna straffdomar kommer att gälla hvad derom på grund af aftal med vederbörande magter kan varda särskildt bestämdt.

18 §.

Denna förordning skall lända till efterrättelse från och med den 1 januari ; dock att uppgifter från hofrätt och nedre justitirevisionen icke skola till registret insändas i mål, hvori redan före sagde dag utslag af innehåll, som i 1 § sägs, är vordet af någon myndighet meddeladt.
